

hvis Indhold ogsaa er grundet paa Commissionens eenstemmige Indstilling, angaaer den i Nærheden af Struer beliggende mindre Indvig, „Rillen“, der tidligere henhørte til „de laasebe Bænde“, men ved Bestemmelsen i Loven af 29de December 1857 § 6 ikke blot udgik af denne Klasse, men endog kom i en modsat exceptionel Stilling, idet Fiskeriet der blev fuldkommen frigt. Hovedsageligen paa Grund af Fiskeriets ucontrollerede Drift, men tildeels ogsaa fordi Indvigen ved en ny Hovedlandveisdæmning er bleven næsten ganske affondret fra Fjorden, er Tilstanden nu bleven saadan, at det fra alle Sider erkjendes, at der bør gjøres Noget for at ophjælpe Fiskebestanden i Rillen. Maa ske kunde det Væsentligste i saa Henseende opnaaes, naar man overdrog Fiskeriet i denne Indvig, der nu har antaget Charakteren af en Ferskvands-Indvig, til de tilgrænsende Bødsieiere. Men ligesom medunder tegnede Nørgaard maa holde paa Commissionens Indstilling, saaledes driste Udvalgets øvrige Medlemmer sig dog ikke til at fremsætte et Endringsforslag i den antydede Retning, da det maa erkjendes, at Bødsieierne ikke kunne have noget uomtvisteligt Retstræk paa Fiskeriets Overdragelse.

Udkastets § 6 angaaer de saakaldte „laasebe Bænde“. Paragraphens første Stykke tilfigter blot at rette en fra de ældre Love hidvørende, feilagtig Betegnelse af den ene af de paaagjældende Grændselinier, og maa altsaa ubetinget anbefales til Vedtagelse. Derimod har der i Commissionen været Meningsforskjellighed angaaende det i Paragraphens 2de Stykke omhandlede Forhold, og vi skulle derfor tillade os noget nærmere at berøre dette Punkt. Der er her Spørgsmaal om at danne et nyt „laaset Vand“, nemlig ved at liggeoverfor Aggerkanalen eller Limfjordens vestlige Indløb paa et Sted, hvor de fra Havet indtrækkende smaa Fjandre samles i større Mængde. Spørgsmaalet er reist af nogle Fiskere i Aril, som have fremhævet, at Pulsbaad er bestemt for Malefiskeriet alene, at der paa det paaagjældende Sted ingen Mal fanges, samt at der til Skade for Nedgarnefiskeriet derimod med Pulsbaad fisses en stor Masse Fjanderhyngel, hvoraf en

Deel alene er brugelig til Svinesøde. Commissionen har paa Stedet undersøgt Sagen og fundet, at Fiskernes Klage ikke er uden Grund. Smød at danne et „laaset Vand“ er fremhævet deels det Næringsstabs, som derved vil foraaarsages navnlig den ældre Mænd i Agger og Thjborøn, der ikke have Kræfter til at drive Fiskeri i længere Frastand fra Hjemmet, og deels den Omstændighed, at den vestlige Grændselinie efter Beliggenheden ikke med Nødtægtighed kan drages. Men ligesom den sidstnævnte Omstændighed med Nødvendighed ikkun vil have til Følge, at det tillades Puls- og Bøtvaadsfiskeriet paa deres Vel fra Hjemmet til de østligere Fiskepladser at besøge Farvandet med uforsøgt Baad, saaledes har Commissionens Fleertal dog formeenet, at Hensynet til de ældre Fiskeres Næringsstabs burde underordnes Hensynet til Fjanderfiskeriet i det Hele, og har derfor gjort Indstilling om en saadan Bestemmelse som den i det foreliggende Udkast § 6, 2det Stykke indeholdte. Ved Siden deraf har Commissionen for det Tilfælde, at der maatte kunne tages større Hensyn til det oftnævnte Næringsstabs, alternativt henstillet enten at gjøre Puls- og Bøtvaadsfiskeriets Drift betinget af, at dertil benyttes Garn med større Masser og navnlig med den for Fjanderlanddragnings- og Snørvaad bestemte Maskestørrelse, — hvilket Commissionen dog af Mangel paa Erfaring om et saadant Baads Hensigtsmæssighed ikke har dristet sig til bestemt at anbefale — eller at indsnævre Grændserne for det nye laaset Vand. Angaaende de snørverede Grændser for dette har Commissionen imidlertid et heller kunnet komme til fuldstændig Enighed, idet et Mindretal, hvoriblandt medunder tegnede Nørgaard antager, at man bør, saavidt muligt, undgaae flere ubestemmelige Grændselinier end nødvendigt og derfor bør gjøre Linien fra den store Signalkøbe i Aggerkanal til den vestste Gaard i Randrup, „Theilgaard“, kaldet til det laaset Bænds flydligste Grændse, medens Commissionens Fleertal formener, at denne Linie bør blive den nordligste Grændse, — fordi Vandet mellem denne Linie og en Linie mellem Rødbærød Odde og den flydligste Røst netop er den Strækning, hvor den fra Vesterhavet i Lim-